

Eene Collectie Middeleeuwsche Plastiek.

versierd is met eene fresco-schildering, voorstellende de strijdende en de overwinnende kerk. Daarbij komt een groep van vier zittende figuren voor, die de door den geest overwonnen, wereldsche vreugden beteekenen.

De drie rechtsche figuren stellen de muziek, de jacht en het schootdier voor (men gelieve mij dit rare woord te excuseren, maar een ander Hollandsch woord weet ik niet voor wat de Engelsche a pet noemen). De vierde figuur is een denkende man, tamelijk wel overeenkomende met de afbeelding N°. 16, die hierbij gaat. De figuur verbeeldt de filosofie en dateert uit ongeveer den zelfden

tijd als het fresco-beeld der Spaansche Kapel t. w. midden der XIV^{de} eeuw; ze is tevens uit het zelfde land afkomstig, zooals blijkt uit de overeenkomende kleeding. Het beeld is van hout met vergulding en donkere polychromie en nog zeer gaaf. Ik koos dit beeld ter reproductie uit, omdat eene allegorische voorstelling in de XIV^{de} eeuw niet veel voorkomt en ook omdat een Italiaansch houten beeld van deze kwaliteit uit dit tijdperk zeldzaam is.

Veel minder zeldzaam voorkomend zijn de zoogenaamde Engelsche altaarschermpjes, die in de XIV^{de} en XV^{de} eeuw te Tutbury in Staffordshire en te Chellaston Hill bij Derby gebeeldhouwd werden uit het daar voorkomende albast en zeer veelvuldig uitgevoerd werden. Men kan over die industrie een artikeltje vinden in den catalogus van het Britsche Museum, middeleeuwsche afdeling.

LAAT 14DE EEUWSCH E SCHILDERIJ (NO. 585).

Die scherpjes komen in allerhande kwaliteit voor, maar altijd hebben zij zeer geprononceerd den stempel van hun tijd en dikwijls treft men er zeer gevoelig gesneden exemplaren van aan, die niet aan fabriekmatig werk doen denken, zoo onder anderen eene kroning der maagd, die ik hierbij (tegenover den titel) laat reproduceeren onder N°. 434; het stukje is 42 × 24 cM. groot. Het is nog al beschadigd maar toont nog restes van polychromie.

Zooals men ziet, hebben verscheidene landen bijgedragen tot het vormen mijner collectie, een noodzakelijk gevolg van het nagenoeg geheel ontbreken van voorwerpen uit het tijdvak, waarin ik zoek in ons eigen land. Dat mijne collectie er minder om geworden is, geloot ik niet. Als studie-materiaal heeft ze er zeker niet door verloren, evenmin is de schoonheid er door geschaad, slechts het museum-karakter is achterwege gebleven, iets wat ik niet be-